

Z těchto důvodů bylo nař. rozhodnutí, pokud jím námitky st-lů, jež opírali o zákon vodní, byly jako soukromoprávní námitky odkázány na pořad práva, jako nezákonné zrušiti, jinak musila však stížnost jako bezdůvodná býti zamítnuta.

Č. 7477.

Učitelstvo: K výkladu pojmu »učitel zatímne ustanovený« podle čl. X zák. č. 251/1922.

(Nález ze dne 17. října 1928 č. 27.892.)

Prejudikatura: Boh. A 5837/26, 5962/26, 6539/27.

Věc: Zemský správní výbor v Praze proti ministerstvu školství a národní osvěty o substituční přídavek učitelský.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Ošv v P. ustanovil dekretem z 2. listopadu 1923 Marii H. při obecné škole v Pr. na základě 5. odstavce § 16 výn. min. škol. ze 7. dubna 1923 na uprázdněném místě definitivním po Františku B., jenž byl ustanoven def. učitelem ad personam v P., ze kteréhožto důvodu bylo uprázdněné místo v Pr. obsazeno, zatímne na dobu, než bude provedeno v cestě konkursu obsazení definitivní. Marie H. byla však službou ponechána na svém dosavadním místě jakožto zastupující učitelka odborná občanské školy v P. až do dne 31. srpna 1923. Ode dne 1. září 1923 byla přikázána občanské škole v L. a ode dne 1. září 1924 II. občanské škole dívčí v obvodu východním v P. (v tomto případě za nemocnou učitelku odborovou Karlu D.). Po dobu tohoto působení Marie H. na školách občanských byl jí ošv-em v P. přikázán substituční přídavek po rozumu čl. X zák. č. 251/1922.

Zšr v Praze vyslovila výnosem ze 17. července 1925, že v tomto případě nejde o případ zatímního ustanovení podle čl. VIII odst. 2 lit. a) až c) zák. č. 251/22, které předpokládá, že místo jest definitivně obsazeno, nýbrž o prozatímní obsazení místa uprázdněného po rozumu § 26 odst. 2 bodu 8 a § 34 posl. odstavce zák. z 24. února 1873 č. 17 z. z. česk., jež přísluší do oboru působnosti ošv-u a s nímž není spojen nárok na nějakou výhodu. Jelikož z uvedených důvodů nemůže Marie H. býti ustanovena při obecné škole v Pr. zatímne, nepřísluší jí proto nárok na substituční přídavek 100 Kč měsíčně podle čl. X zák. 251/1922. Pokud jí pak již byl vyplacen, dlužno zaříditi jeho vrácení.

Z tohoto rozhodnutí se Marie H. odvolala. Min. škol. nař. výnosem zrušilo rozhodnutí zšr-y pro nezákonnost, ježto odvolatelce, jež byla ustanovena výslovně zatímní učitelkou na obecné škole v Pr. a jakožto taková povolána k zastupování na školu občanskou v P., nelze upříti podle ustanovení čl. X zák. č. 251/1922 právního nároku na substituční odměnu.

Rozhoduje o stížnosti, řídil se nss těmito úvahami:

Podle prvního odstavce čl. X zák. č. 251/22 jest jednou z podmínek nároku na substituční přídavky, aby substituující byl učitelem definitivně

nebo zatímně ustanoveným a to — jak odpovídá konstantní judikatuře nss-u, kteréžto stanovisko sdílají též obě strany sporné — zatímně ustanoveným na určité škole.

St-lka byla ustanovena do P. k zastupování z def. místa na obecné škole v Pr., kamž byla dosazena zatímně na dobu než se provede nové obsazení definitivní (5. bod § 16 výn. mín. škol. ze 7. dubna 1923 č. 42.105-I); nebyla tedy v Pr. ve vlastnosti, jak případně by připouštěla poslední věta bodu 5 § 16 cit. výn., činnou jakožto výpomocná zástupkyně.

Vycházejíc ze svrchu vytčeného stavu zákona, stížnost odůvodňuje své stanovisko, že prý nebyla splněna podmínka st-lčina nároku na substituční přídavky, jak nahoře byla vytčena, tím způsobem, že se snaží dovoditi, že st-lka byla povolána k substituci z místa (v Pr.), kde nebyla zatímní učitelkou, nýbrž byla jen výpomocnou učitelkou, a dovolává se stížnost pro tento svůj názor předpisů 8. bodu § 26 a posledního odstavce § 34 česk. zem. zák. z 24. února 1873 č. 17 z. z., po jichž rozumu jednak ošr (nyní ošv) »obsazuje prozatímne« místa služební při školách uprázdněná a »překládá učitele prozatímne« na jiná místa, když toho žádá potřeba služby, jednak »prozatímne obsazení« uprázdněných míst učitelských a »prozatímne přeložení« osob učitelských se zřením na službu může se státi toliko po dohodě s okr. inspektorem školním.

Avšak podle názoru nss-u záleží po sporné tuto stránce toliko na tom, aby učitel povolaný k substituci byl učitelem ve smyslu článku X zák. 251/1922 na určitém služ. místě definitivně aneb zatímně ustanoveným, i nepožaduje směrodatný tu článek X při ustanovení zatímním, aby bylo rázu trvalého. Nelze tudíž po právu tvrditi, že by ustanovení st-lky na školu v Pr. ve funkci zatímní učitelky nebylo lze pokládati za ustanovení zatímní osobou učitelskou, jak je má na zřeteli cit. čl. X. Úřad tedy ve shodě se zákonem vycházel při svém rozhodování z právního názoru, že st-lka byla povolána na substituci z místa, kde byla zatímní učitelkou, jak předpokládá čl. X zák. 251/1922, a je stížnost bezdůvodnou.

Č. 7478.

Jazykové právo. — Notáři veřejní: I. * Čl. 96 odst. 5 jaz. nař. č. 17/1926 jest vydán v mezích jaz. zákona ve smyslu § 55 úst. list. — II. O stížnosti proti veř. notáři jako soudnímu komisaři stran užití jazyka rozhodují státní dohlédací orgány správy justiční, nikoliv notářská komora.

(Nález ze dne 18. října 1928 č. 27.758.)

Prejudikatura: Boh. A. 5559/26.

Věc: Elsa B. a Dr. Frant. W.-C. v Praze proti ministerstvu spravedlnosti stran odmítnutí jazykové stížnosti.

Výrok: Stížnost, podaná Drem W.-C. jménem vlastním se odmítá jako nepřipustná. Stížnost Elsy B. se zamítá jako bezdůvodná.